

UUT'T OLDE VODDEN

Allichte, zeg moar gerus beslis
Hei vake wel us met emaaft
Een vrouw dee 'nkakelkonte is,
Dee ôver van alles kwaakt.
Zó ene is nooit uut-eproat,
Zee kent Jan en alleman,
Is bliej dat ze goed en kwoad
An oew vetellen kan.

Doormet is tan nog neet ezeg
Dat 'nkeerl altied zal zwiégen,
Wat 'n man wel us te barde breg
Zoj soms ok wat van kriégen!
Dat mansluú wat minder proat
Is meschien dan wel woar,
As ze al veur stil deurgoat
Doors ok mennug kletsmaajor!

Moor der bunt ok vïle luú
Dee zich der veur wilt leenen
Zee wod ut proaten nooit muú,
Dóór mot ze 't met vedeenen!
Zo hef tr hier toé ene elopen
Dee ging veurjoors ôveral langs
Um hofzoad te vekopen,
In de moand meert zo mangs.

Hofzoad das gin rogge of haver
Mangelzoad al net zo min,
Hee had wel klaprze, papaver
Moar dat ging der neet hád in.
'tGing wel um 'twat fiéne grei,
Koolzoad, look, veral spinázie,
Sla, sjelotten en ok wel prei,
Was de venaamste klandizie.

Bloemezoad hadde ok zat,
Bloéme woln hier bes greujen,
In buultjes lévren hee dat;
n Bloeme ston drop te bleujen.
Had alles dus waj bie oe huus

In de hof door zaajen zollen,
Of ok wel potten; das juus,
Wnat soms waarn dat wel knoln.

Dee man dan, zeg ie kletsmaajor,
Das nog zachte uut-edrukt,
Watte zei, woar of neet woar
tKlonk mooi, twas op-esmukt!
Wat kon dee vent redeneern
En zn spullen dan an-priézen,
Hee had 't allerbeste alle keern,
Ròan oe ok waj mossen kiézen.

Zei datte vant zommer weer
kwam
Want hee wol dr veur instoan,
En dan beslis terugge nam
Wat neet was án- of op-egoan!
Proaten, proaten as Brugman,
Zo azze wiej dat hier zek,
Toch bleeffe, door koj op an
Wel netjes, had gin grote bek.

Dat trugge nemmen kan dat?
As ie't zoad al ezaaid heb?
Jò, al zeíe dat toor wel rad
Dát te zeggen was ummers nep!
Moar dat haj drek neet zo deur
Iej heurn en zagn um as seef,
tBetrouwbare brache noa veur
Zodat 'tsafe wel hangen bleef.
Al haj 'tum heel neet toé edach
Um dát jaar van um te kopen,
Asse zn redenósie had ebrach
Koj ut kopen neet ontlopen,
Hee kreeg de mense altied mee,
Van um ging'n soort krach uut,
En alles watte zei of dee
Was veur ons asn constituut.

t Gebeurn 'n keer bije onze buurn

Dat zee niks woln kopen,
Drfdén um neet vot te sturn,
En toé hee dr an kwam lopen
Deen ze dôrumme moor vlot
De veurdeure op slot;
Ze hadden niks met um te maken
Moor onze koopman, al kot bieje,
Had ut slot nog heurn kraken,
tSlot was neet meer zo nieje,
En heurn ok duudluk nog
nGröndel op de deure schoéven!

Och deur zon kleinugheid toch
Leette zich neef af troéven;
Hé ging d'hoék um en wieters,
Hef wat verderop zaken edoan,
En op d' trugweg, kvon 't mieters
Isse der gewoon weer hen egoan;
Ze hadden um noe neet zeeen
Hee ston meténe al in de gange
Zodat ze dus gewóón moar deen
Al zat ut eur wel wat krange.
En ech, oft noe wel wézen moch
Hefte juus extra goed vekoch!

Vlot proaten kan neet iederéne
En zeker neet 't goed redeneern,
Hoowel somgen door vól an
deene
Zoln zee dat toch nooit leern.
Wee 't proaten mees zinloos deut
Hoowelle ech vlot proaten kan,
Altied in andermans zaken vreut,
Of ut noe is 'n vrouw of 'n man,
Zuk kletsen wille wiej toch neet
Al steet ut van snaaksheid bol,
Ast almoor ôver andren geet
Dan is en blif ut moor gelol!
Moar wiej bunt wel op de hand
Van wie proaten zal met vestand!

OME JEHAN